

(πίνακας 4)
Γκιζέλα Κουβελιώτη

Σενάριο γραμμένο με το δάκρυ
θρήνος, κλαυθμός και οδυρμός
δεν έχει αρχή μήτε και άκρη
σκοντάφτει στο νου ο συνειρμός..!

Ο πόνος σπάει το κρανίο
η απόγνωση τραβάει τα μαλλιά
η επανάληψη στο ίδιο το θρανίο
απαγγέλει άσματα παλιά..!

Σπαράζουν οι καρδιές όλο το βράδυ
φαρμάκι ο καφές παρηγοριάς
οι ψυχές πανηγυρίζουνε στον Άδη
τα διάσελα σκουπίζει ο βοριάς

για το στερνό και άχαρο ταξίδι
στο υπερπέραν ενός άλλου ουρανού
το διαστημόπλοιο από σανίδι
η ταχύτητα πιο γρήγορη του νου!

Δάκρυα, κλάματα και όρκοι
θολώνει και σαλεύει το μυαλό
με σπάσιμο διώχνουνε το ξόρκι
για κατευόδιο με ήρεμο γιαλό! "

Η μεσολάβηση ντυμένη με τα ράσα
η ακολουθία.. " μακαρία η οδός.."
εικόνα που κόβει την ανάσα
"αιωνία η μνήμη" η επωδός..

Ο επικήδειος πάντοτε σπουδαίος
θρήνος ο τελευταίος ασπασμός
ο αποχωρισμός με σέβας και με δέος
στον τάφο κραυγές και χαλασμός!

Όταν το χώμα δεν τους φτάνει
για να σκεπάσουν τότε το νεκρό
με πέτρες τον θάβουνε στη Μάνη
και με το δάκρυ πάνω του πικρό!